

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Soós Tamás ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve(...) felperesnek, a dr. Tóth Henrietta ügyvéd (fél címe 2) által képviselt I.rendű alperes neve(...) I. rendű alperes és a B. Kft. (...) II. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 12. napján kelt, 26.P.25.266/2009/23. számú ítélete ellen a felperes 24. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 70.000 (Hetvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 280.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest továbbá, hogy a Nemzeti Adóhatóság felhívására az ott megjelölt módon és időben fizessen meg a Magyar Állam javára 27.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet tényállása szerint az I. rendű alperes az 1990-es évek közepétől Győr sétáló utcájában, a B. u. ... szám alatt éttermet és cukrászdát üzemeltetett „P.” néven, majd megalapította a K. Kft-t és a Kft. részére átengedte a név használatára irányuló jogot. A „P.” név, amely latin kifejezés és virágos belső kertet jelent, Győrben ismert és jól bejáratott névvé vált. A K. Kft. 2008 évben bérbe adni, illetve értékesíteni kívánta azt a B. u. ... szám alatti .../A/1 hrsz.-ú ingatlant, amelyben a P. Étterem és Cukrászda működött. Ehhez egy háztömbben csatlakoztak a 2-es és 3-as hrsz.-ú ingatlanok, amelyeknek a tulajdonosa a L. Zrt. volt, akitől ezen ingatlanokat az I. rendű alperes ügyvezetése alatt működő C. Kft. bérelte. Ezen ingatlanok természetben a Győr, S. .. szám alatt fekszenek és étterem és cukrászda működött bennük.

A felperes Győrben keresett ingatlanvásárlási lehetőséget, így került kapcsolatba az

I. rendű alperessel. A felperes ügyvezetője M. D. és az I. rendű alperes több esetben tárgyaltak szóban az adásvétel feltételeiről. A felperes és a K. Kft. 2008. július 2-án adásvételi előszerződést, majd 2008. december 1-jén ingatlan adásvételi szerződést kötöttek, amellyel a felperes megvásárolta a Győr, B. u. ... szám alatti ingatlant 155.000.000 forint vételárért. A szerződésben a felek a „P.” név használatával kapcsolatosan nem állapodtak meg. A felperes az ingatlan birtokába lépett, az ott található berendezési tárgyakat, használati eszközöket, éttermi felszerelést tovább használta és az alkalmazotti kör nagy részét tovább foglalkoztatta.

2008. július 2-án létrejött egy további megállapodás a felperes és a C. Kft. között a 2-es és 3-as hrsz.-ú ingatlanokon fennálló lízingjogok és kötelezettségek felperesre történő átruházása tárgyában. A felek között ez utóbbi szerződés teljesítése kapcsán vita alakult ki, a felperes ügyvezetője és az I. rendű alperes közötti viszony megromlott, több per volt folyamatban a felek között. Az I. rendű alperes 2009. január 10-én a felperestől visszakérte a B. u. ... szám alatti étterem homlokzatán kihelyezett, virágokkal díszített kivitelezésű P. feliratot.

A felperesi ügyvezető tulajdonában álló A H. Kft. 2009. január 15-én működési engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő Győr Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalánál, mely kérelem szerint a B. u. ... szám alatti győri éttermet „P.” néven kívánta üzemeltetni. 2009. február 18-án a kérelmet akként módosította, hogy az éttermet „M.” néven kérte nyilvántartásba venni. A működési engedélyt erre a névre adták ki és az étterem jelenleg is ezen a néven működik.

Az I. rendű alperes 12-én védjegybejelentést nyújtott be a „P.” színes ábrás megjelölésre, amelyre lajstromszámon védjegytalpat szerzett.

Az I. és a II. rendű alperesek között 2009. december 23-án „Névhasználati megállapodás írásbeli megerősítése” megnevezésű megállapodás jött létre, amelyben rögzítették, hogy az I. rendű alperes 2008. december 1-jétől kezdődő öt évi időtartamra engedélyezte a „P.” név használatát a II. rendű alperesnek. A névhasználat kiterjedt arra, hogy a II. rendű alperes a B. u. szám alatt nyitandó étterem és cukrászda falán e feliratot kifüggeszse. A felek a védjeggyel védett név használatáért 1.000.000 forint összegű ellenértéket kötöttek ki.

A II. rendű alperes jelenleg a felperes által megvásárolt Győr, B. u. szám alatti ingatlannal szemben, a sétáló utca másik oldalán a B. u. szám alatt cukrászdát és éttermet működtet „P.” néven.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a felperes „P.” név használatához fűződő jogát és kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől. Előadta, hogy a szóbeli megállapodás részét képezte, hogy a felperes a szerződéssel a „P.” név használatának jogát is megszerezze, hiszen a felperes az adásvételi szerződéssel nem csak az épületet, hanem a teljes üzleti tevékenységet, a berendezési és felszerelési tárgyakat, bútorokat, konyhai és

egyéb felszereléseket, alapanyagokat is megvásárolta.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy akár szóbeli, akár írásbeli megállapodás jött volna létre a felperessel a P. név használatára vonatkozóan. Hangsúlyozta, hogy a „P.” nevet védjegyként lajstromoztatta, ezért annak használatától őt eltiltani nem lehet.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Az I. rendű alperessel lényegében azonos tartalmú védekezést terjesztett elő, amelyet kiegészített a csatolt névhasználati megállapodásra hivatkozással, melynek értelmében a perbeli nevet az I. rendű alperessel kötött megállapodás alapján jogszerűen használja.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta. Határozatát a Ptk. 77. §-ának (1) és (4) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy a perben nem volt vitatott annak ténye, hogy a kérdéses nevet az I. rendű alperes találta ki, mely néven az I. rendű alperes érdekeltiségében évekig cukrászda és étterem üzemelt Győrben, a „P.” név viseléséhez való jog ezért az I. rendű alperest illette meg. Ennek alapján az I. rendű alperes volt jogosult a név használatáról is rendelkezni. A per tárgyát az képezte, hogy a felperes az ingatlan adásvételi szerződés megkötésével a „P.” név használatának jogát is megszerezte-e az I. rendű alperestől, ennek tényét azonban mindkét alperes vitatta. Minderre tekintettel a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a „P.” név kizárólagos használatáról az I. rendű alperessel megállapodott.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során meghallgatta a felperes ügyvezetőjét, P. K.-t a K. Kft. ügyvezetőjét, K. Sz.-t az ingatlanügyletben közvetítőként eljáró személyt és dr. Cs. P. okíratszerkesztő ügyvédet. A kihallgatott tanúk vallomásából, valamint annak tényéből, hogy 2009 januárjában a Győr, B. u. szám alatti ingatlan homlokzatáról a kovácsoltvas „P.” feliratot a felperes önként eltávolította és azt az I. rendű alperes számára átadta arra következtetett, hogy a felek a kizárólagos névhasználatról nem állapodtak meg. A felperes keresetében foglaltakat cáfoló bizonyítékként értékelte azt, hogy a felperes a működési engedély iránti kérelmét „M.” étterem elnevezéssel kapta meg. A bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésével arra az álláspontra jutott, hogy a felperesnek a perben nem sikerült bizonyítania, hogy a „P.” név kizárólagos használatának jogosultsága őt illeti. Erre tekintettel a keresetet elutasította.

A perköltségről a Pp. 78. §-a, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján határozott, a II. rendű alperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés tartalmára tekintettel.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereset szerinti döntés meghozatalát kérte. Ismételten állította, hogy a felperes a 2008. július 2-án megkötött adásvételi előszerződés és a 2008. decemberében és 2009. januárjában megkötött adásvételi szerződések és lízing átvállalásra irányuló okiratok alapján a „P.” néven egységben működő

vendéglátóhely tulajdonjogát és az ahhoz kapcsolódó kereskedelmi nevet is megszerezte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan és pontatlanul állapította meg, a teljes vendéglátóegység vételára berendezésekkel együtt 600.000.000 forint + áfa volt, amelyből 409.000.000 forint + áfa összeget a felperes az I. rendű alperes érdekeltiségébe tartozó gazdasági társaságok részére 2009. januárjában megfizetett. A fennmaradó összeg pedig a felperes által átvállalt lízing beszámítási értéke volt. A felek közötti viszony a vételár maradéktalan felperesi teljesítése után romlott meg, mert ezt követően az I. rendű alperes a felperessel szemben újabb anyagi követeléseket támasztott és megakadályozta a P. néven benyújtott működési engedély szerint a vendéglő megnyitását. A per összes adata azt igazolja, hogy a felek ügyleti akarata a kereskedelmi névvel összefonódó étterem, cukrászda, telephely együttes megvásárlására és felperes általi továbbműködtetésére irányult.

Sérelmezte a fellebbezés, hogy iratellenesen mérlegelte az elsőfokú bíróság az okiratszerkesztő ügyvéd tanúvallomását akként, hogy az nem bizonyítja a megállapodás létrejöttét, a tanú ugyanis az alperesek kifejezett tiltakozása miatt és az ügyvédi titoktartás alóli felmentés megtagadása következtében nem tudott teljes körűen nyilatkozni a felek közötti akaratnyilatkozatok tartalmáról.

A felperes fellebbezési állítása szerint továbbá téves az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint a felperesnek a kizárólagos névhasználati jog megvásárlását kellett volna bizonyítania a perben. A kereskedelmi név a bírói gyakorlatban olyan gyűjtőnév, amely a cégneveket, vállalatneveket, üzletneveket egyaránt magában foglalja. A kereskedelmi név önmagában nem intézményesített szellemi alkotás, ezért vonatkozásában nem értelmezhető a kizárólagos licencia fogalma. A „P.” név emellett nem bárhol alkalmazható „brand” név, hanem a perbeli épületegyüttessel, mint Győr legismertebb vendéglátó üzletével annak 20 éves működése során egybefonódott üzleti név volt. Az üzlethez kapcsolódó kereskedelmi név esetében a kizárólagosságot a névkizárólagosság és nem a kizárólagos licencia dogmatikai értelmezésében kell értékelni. Alperes azzal, hogy egy évvel később az átruházott üzlettel szemben annak korábbi nevéen vendéglőt nyitott, tisztességtelen piaci magatartást valósított meg.

Arra is hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy a felek csak az alapvetően szükséges megállapodásokat rögzítették írásban a jogszabályok formakényszere miatt, ezért a perbeli esetben a körülmények alapján éppen azt kellett volna a feleknek külön írásban rögzíteniük, amennyiben a „P.” kereskedelmi név használatát az üzlet megvásárlása kapcsán a jövőben bármely okból kizárták volna.

Az I. és a II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira utalással. Hivatkozásuk szerint tévesen állítja a felperes a fellebbezésében, hogy az ingatlan megvásárlásával megszerezte a „P.” név használatának jogát is, mert a tanúvallomások éppen ennek ellenkezőjét támasztják alá. Emellett a szerződés is ingatlan értékesítéséről szól profilkötöttség fenntartása nélkül. A felperes az ingatlanban eredetileg könyváruházat kívánt nyitni, ezért fel sem merült, hogy az alperes az ingatlannal együtt a nevet is értékesítette volna.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló érdemi döntést hozott. Kifejtett érveit a Fővárosi Ítéletábla mindenben osztotta, ahhoz a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat fűzi.

A felperes keresete névviseléshez fűződő személyhez fűződő joga megsértésének megállapítására és jogkövetkezmények alkalmazására irányult, keresetét a Ptk. 77. §-ának (3) és (4) bekezdésére alapította.

A Ptk. 77. §-ának (3) bekezdése értelmében a jogi személy nevének különböznie kell azoknak a korábban nyilvántartásba vett jogi személyeknek a nevétől, amelyek hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek. A (4) bekezdés szerint a névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogtalanul más nevét használja, vagy jogtalanul máséhoz hasonló nevet használ.

A Ptk. 77. §-ában írt rendelkezések értelmében tehát a névviselési jog sérelmét az azonos vagy hasonló név használata valósítja meg. A „P.” név azonban sem a felperesnek, sem az alpereseknek nem a cégneve, ezért a felperes a Ptk. 77. §-ának (3) bekezdésére hivatkozással alappal nem léphet fel az alperesekkel szemben. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen vizsgálta a 77. §-ának (4) bekezdése alapján, hogy az alperesek névhasználata eredményez-e személyiségi jogsértést a felperes oldalán.

A jelen esetben a kifogásolt „P.” név nem vitásan az ismert győri cukrászda és étterem bejáratott neve, amely névre a felperes - állítása szerint - adás-vétellel kizárólagos jogot szerzett. A fellebbezésében erre a névre már mint kereskedelmi névre hivatkozott. A kereskedelmi név valamely üzleti, kereskedelmi, gazdasági tevékenységet jelöl, amely az üzleti életben való használattal vagy cégbejegyzéssel jöhet létre. Beletartozhatnak olyan nevek, megjelölések is, amelyet a cégjegyzékbe történő bejegyzés nem véd, ezért a cégnévnél tágabb fogalom. Legáltalánosabb formája az üzletjelző, ami alkalmas arra, hogy a vállalkozást megkülönböztesse a piac többi szereplőjétől. Az üzletjelző megnyilvánulhat jellemző ábra vagy jellegzetes felirat formájában, illetve a kettő kombinációjaként is. A perbeli „P.” név olyan kereskedelmi név, amely az üzletjelző fogalmához áll legközelebb.

A kereskedelmi név védelmét több jogintézmény biztosítja, így a polgári jog mellett a tisztességtelen piaci magatartásról szóló jogszabály, a védjegy oltalom és a cégjogi szabályok is. A be nem jegyzett kereskedelmi név védelme elsősorban a versenyjogi szabályok alapján kérhető. Az üzletnév használata azonban bizonyos esetben - a körülményektől függően - a polgári jog által védett kizárólagos jogként is elismerhető, amennyiben az üzleti forgalomban a használat folytán arról jellemzően az adott vállalkozást lehet felismerni, azaz ha az üzletnév az egyedisége és a használat folytán az adott szolgáltatást nyújtó személyt azonosítja.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletében, hogy a „P.” kereskedelmi névhez való jog az I. rendű alperest illette meg, aki évekig üzemeltette ezen a néven a győri cukrászdát és vendéglőt. A tanúk vallomásának, a felek nyilatkozatának és a pert megelőző magatartásának helyes mérlegelése alapján megfelelően jutott arra a következtetésre is, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a „P.” név használatának kizárólagos jogát megszerezte volna az I. rendű alperestől. A névhasználatról a felek az adásvételi szerződésben nem állapodtak meg, míg a vendéglátóhely megvásárlása önmagában ezt nem eredményezte, ezért az alperesek névhasználatát jogosulatlanak nem tekinthető. Megjegyzi a másodfokú bíróság továbbá, hogy mivel utóbb az I. rendű alperes védjegyjogot szerzett a „P.” megjelölésre, saját párhuzamos kizárólagos jogára tekintettel a jogosulatlan névhasználat ez okból sem állapítható meg, és a névjoggal egyenrangú párhuzamos védjegy oltalomra tekintettel az I. rendű alperes a név használatától nem tiltható el.

A kifejtettakra értelmében megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította. A Fővárosi Ítélőtábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - az ismertetett indokolásbeli kiegészítéssel - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az I. rendű alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek megállapítása során a csatolt megbízási szerződésre tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ának (1) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított 70.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat vett figyelembe. A II. rendű alperes megbízási szerződése értelmében az első- és másodfokú eljárásra együttesen megállapodott 280.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat a II. rendű alperes számára az elsőfokú bíróság megítélte, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2013. június 27.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: